

N:o 69.

Af Herr **S. Magnusson:** *Angående förbud för ledamöter i underrätt att inför samma rätt föra andras talan i tviste- och brottmål.*

Redan för mer än 120 år sedan eller 1758, ansåg man nödvändigt, att genom Kongl. Brevet den 1 Februari samma år, förbjuda de biträden, som följa häradshöfdingarne på ting, uppträda såsom fullmäktige, hufvudsakligen åsyftande härmed att, såvidt möjligt vore, undanrödja hvarje misstanke på möjligheten, att domarens omdöme skulle i följd af enskilda öfverläggningar emellan honom och hans biträden missrigtas. Man tänkte då icke på, att äfven på samma gång förbjuda ledamöter i rätten föra talan för parter, sannolikt af det skäl, att ledamöterna på den tiden, i saknad af erforderlige kunskaper, icke kunde befatta sig med advokatyr. Nu är deremot förhållandet annorlunda. Såväl vid Häradsrätterna som vid Rådhusrätterna inväljas ej sällan ledamöter, som i lagkunskap kunna till och med mäta sig med domaren. Nu mera är ock ganska allmänt vedertaget bruk, att ledamöter i rätten af parter anlitas att, jemte vanliga ansökningsärenden, utföra såväl tvistemål som ock en del brottmål. Då så är, torde ock samma fara för misstankar för möjligheten af bearbetningar under hand, som i ofvan omordade Kongl. Bref är afsedt att förebyggas genom förbud för domarens biträden att föra andras talan vid den rätt de biträda, i högre grad förefinnas rörande rättens ledamöter. För denna åsigt torde ock tala, att nu ofta inväljas personer till ledamöter i rätten, hvilka, i följd af sin samhällsställning, vanligen stå i ett intimare förhållande till domaren och dessutom genom sina grundligare kunskaper

per och sin belevfvenhet möjligen skulle kunna utöfva något inflytande på sina kamrater, som hade att deltaga i afgörandet af det mål någon af dessa med mera fack-kunskap utrustade ledamöter till äfventyrs åtagit sig att utföra. Ett vidare skäl att förbjuda rättens ledamöter ifrågavarande fullmäktigskap torde ock föreligga i den omständigheten, att vår eljest så väl uttänkta och förtroendebjudande domstolsinstitution lider till sitt anseende genom det nu rådande advocerandet. Jag får derföre vördsamt föreslå:

det Riksdagen för sin del måtte besluta en lag, hvarigenom ledamöter i underrätt förbudas, att inför samma rätt föra andras talan i tvistemål och brottmål.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1881.

S. Magnusson.